

**JÓ AZ ÚR!
MENEDÉK**
A NYOMORÚSÁG IDEJÉN.
GONDJA VAN
A HOZZÁ FOLYAMODÓKRA.
Náhum 1:7

MENEDÉK

A MENEDÉK ALAPÍTVÁNY LAPJA

2010. augusztus

Mit adok?

Manapság, ha valaki adakozik, valamit ad, legtöbbször megfogható anyagiakban fejeződik ki. Van-e ennél több? Kell-e ennél több is? - kérdezhetjük, - még ha az anyagiak oly kevesek is, még ha abból sincs elég? Vagy talán éppen ezért is legyen ez a kérdés fontos ma számunkra?

Mi keresztyének, Krisztus tanítványai is, vajon csak azt tekintjük sokszor adománynak, amit másoknak adunk, másoktól kaphatunk: hajlék, ruha, élelem, pénz, ismeret, stb. Van, ami több ezeknél?

Úgy gondolom, és tapasztalom, hogy a legtöbb, amit kapok és tovább adhatok, az Isten különleges „hagyatékában” rejlik. A lelkiekben. A legfontosabbak a hit, a remény és a szeretet- már a vasárnapi iskolában is tanultuk, vagy a bibliakörök óráin a tapasztalt kedves tanítóinkon keresztül. Mégis, mostanában sokat gondolkodom el azon, hogy vajon sikerül-e nekem, személyesen ezt, illetve ennek valóságát továbbítanom környezetem számára, az Otthonunk lakói, segítettei számára? Ha őszinte vagyok: sokszor nem! A saját problémáim, a gondjaim, a leküzdhetetlennek látszó akadályok között én is csak azt mutatom életemben, ami csak saját erőből sikerülhet, hogy továbblépni, csakis én magam fogok. De ha ez nem sikerül - mert nem is sikerülhet-, csupán könnyeimet látják és nem a hitemet!

Azon gondozottjaink, akik elvesztették családjukat, ingatlanjaikat, vagyonukat, munkahelyüket, - mindent, ami ebben az életben biztosnak látszik, végül csak azt látják, hogy minden-

mindenük elveszett. A nyár elején országunkat sújtó árvizes riportokban emberek százait láthatuk elveszteni mindenüket percek töredékei alatt. Ők igazán kijelenthetik: itt a földön mindenük odalett.

De mi keresztyének többet tudunk ennél, tudjuk, hogy bár elveszthetünk mindent sorban, vagy egyszerre, mégis egy dolog megmarad, amit Krisztusért tettünk. Még ha az életünket próba sújtja, ha mi is úgy érezzük, oda veszett mindenünk, tudnunk kell, egy Valaki ott áll mellettünk: Az, aki a legtöbbet tette értünk, aki a legjobban szeret, Aki az életét adta értünk, hogy soha el ne vesszünk!

Isten tudja, kinek mire van szüksége az ínséges időkben, tudja, mennyit bírunk, és csak annyira engedi a ránk nehezedő terheket megnőni a próbák alatt.

A próbák alatt te mit adhatsz? Azt a bizonyosságot, hogy a legfontosabb a hit, a remény és a szeretet.

Kívánom mindenkinek, hogy a nehézségek között is tudjunk biznyságot élni, adjunk lelki bátorítást. Higgyünk Jézusban! Benne, hogy Ő a legsúlyosabb próbák között is ott van velünk! A legnagyobb csoda az, hogy önmagát adja. Mellettünk van, velünk él, bennünk marad, ha hívjuk, ha várjuk. Ő ad erőt, ő ad kitartást, kedvet és reményt. Ad lehetőséget a lehetetlenségekben is. Ad békességet a békétlenség közepette is, ad boldogságot és megelégedést. Mert önmagát adja. Adja belőlem és belőled, Általam és általad – ha engedjük, hogy megtehesse. A költő ezt így fogalmazta:

„Tudd meg, ma is vannak még csodák,
de az kell, hogy te vedd észre és lásd!”

Mit adok?

FIÚOTTHON

Élet a Fiúotthonban

A gazdasági válság kapcsán egyre több lesz a krízishelyzetbe kerülő ember. A közelmúltig harmincezren éltek fedél nélkül Magyarországon, és ez a csoport most jelentős utánpótlást kapott. Egyre több a munkanélküli, aki nem tudja fizetni a lakáshitelek törlesztőrészleteit vagy a rezsit, de a lakásmaffia és az uzsorások is tovább szedik áldozataikat. Folynak az árverések, és a természeti csapások is egyre több embert sodor-nak kilátástalan helyzetbe.

Jézus ezt mondja nekünk: „A világon nyomorúságok van, de bízatok: én legyőztem a világot.” János 16:33. Ez azt jelenti, hogy még a létfélelmünk is le van győzve, amennyiben a Győztes oldalán állunk. Aki ennek a diadalnak az oldalán áll, amelyet Jézus Krisztus aratott a golgotai kereszten pokol és halál fölött, az megtapasztalhatja ezt a győzelmet mind testében, mind életében.

Az ősze elejétől kezdve minden évben azt tapasztalhatjuk, hogy fokozatosan megnő a Fiúotthonba jelentkezők száma. Mi az Istentől kapott szeretettel és türelemmel készen állunk a segítségnyújtásra, azonban mindig akadnak olyan lakók, akik ezzel a lehetőséggel nem tudnak, vagy nem akarnak jól élni. Róluk szeretnék bővebben írni.

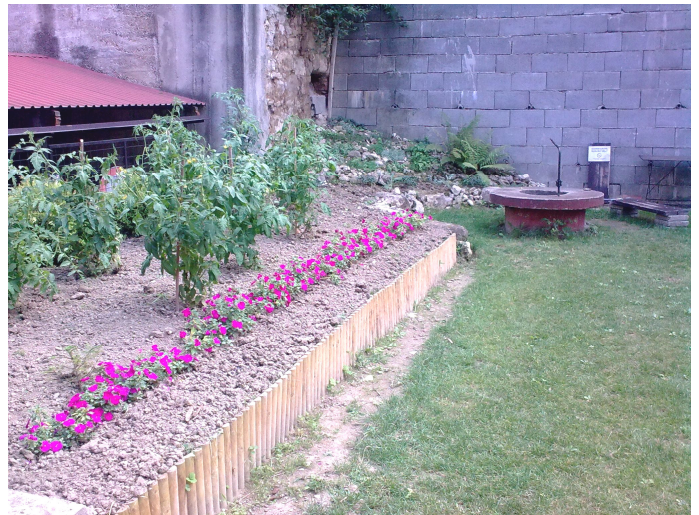
Egy fiatalember, akinek a családjával megromlott a kapcsolata, de szeretett volna leérettségizni felvételt nyert nálunk. Megígérte, hogy tanulni fog és az oktatásokra rendszeresen eljár. Sajnos rövid időn belül kiderült, hogy ez nem így történt, ezért el kellett mennie az otthonból.

Egy másik gondozottunk csak hosszú keresés után talált munkát, még hozzá bejelentettet. Azonban egy hónap után rendszeresen otthagya azt. A harmadik-negyedik ilyen eset után rájöttünk, hogy ez „játzsma”, így próbált kibújni a folyamatos munkavégzés alól. Sok olyan eset is van, amikor becsületesen dolgozik valaki, de a munkáltatója nem fizeti ki, „feketén” dolgoztatja. Vacsora előtti áhítatok után gyakran imádkozunk úgy, hogy „tisztességes munkáért mindenki tisztességes bért kapjon”.

Előfordul az is, hogy valaki dolgozik rendesen, nincs semmilyen káros szenvedélye, próbál taka-

rékoskodni, pénzt félretenni, de minden előzmény nélkül megszüntetik a munkaviszonyát. Ezek után pedig feléli a megtakarított pénzét és újra a nulláról kezd. Lakóink közül egyre többen pályázatok útján elnyert támogatásból képzéseken vehetnek részt, így szakmát, jogosítványt szerezhetnek. Örömmel tapasztaljuk, hogy néhány lakónk él ezzel a lehetőséggel és sikeresen elvégeznek egy-egy tanfolyamot.

Vasas László
szociális munkás

Az udvar és a kert rendben tartását lakóinkkal végezzük. Fűnyírás, kapálás, veteményezés, paradicsomkötözés... és élvezhetjük gyümölcsét. Jó volt, hogy együtt fogyaszthattuk el vacsora alkalmával a friss fejes salátát, levesbe a zöldségeket és várjuk a paradicsom pirosodását. Megtapasztalhatjuk a befektetett munka hasznát, eredményét: érdemes volt csinálni. Sokak számára ezek új tapasztalatok. A kertben felállított ping-pongasztal mellett munka után lehetőség van a kikapcsolódásra, közös játékokra. Nem kell elmenni itthonról szórakozni.

Liptai Gábor
szociális munkás

Menedék örömei

Egy a sorban. Mindig nagyon jelentős, határozott sorszámban, - és reméljük-, nem az utolsó...

Rácsodálkozunk az Isten nagyszerű munkájára sokszor, amikor emberek egymásra találnak, és aztán egy életen át házastársak lesznek. A Menedék munkatársai közül már sokan találták meg közöttünk életük párját. Így is van rendjén, hiszen hasonló élet-beállítású, hasonló hitű emberek között jó esély van arra, hogy a legfontosabb értékek egyezősége alapján tartós kapcsolatok jöjjenek létre, ha érzelmileg is szabad utat kapnak egymás irányában. Istenünk személyesen vezet bennünket, áldás tőle van, az engedelmeseknek ígérte és adja!

Sinka Gábor, a budafoki Fiúotthon rangidős munkatársa találta meg a budafoki Mamás-

otthonban szolgáló *Böszörményi Ágnes* élete párjának, és adtunk értük hálát az Úrnak, különösen, amikor együtt örültünk velük Csetényben április 17-én, ahol több régi munkatárssal sokan vendégeskedtünk a kastélyban rendezett házasságkötési Istentiszteleten és szeretetvendégségben, majd „heted hét országon túli” távolságú vacsorán is. Gábor egyébként több gyülekezetben is szolgál, gitározik, de főleg az Érdligeti Gyülekezetben, ahonnan sokan elkísértük őket. *Varga György*, a gyülekezet pásztora adta őket

össze, nyomban az anyakönyvvezetői teendők utáni percekben, hiszen mindez egy helyen történt. Az alkalmi zenei programot az Érdligeti Biblia Közösség és a Forrás gyülekezetek adták össze sikeresen. A vendéglátás fenséges volt!

A következő napokban Gábor kiköltözött az otthonból, ahol évekig volt az „éjszakás jelenlét”, és szakmájában, bútorasztalosként a piacon próbálja ki képességeit, befejezve a Menedéknél szolgálatát. Köszönjük Istennek és Gábornak az együtt töltött éveket, szolgálatait. Az otthonok falépcsői az utóbbi időkben készült keze munkái közé tartoznak. Először a Foglalkoztatási Programban dolgozott az asztalos műhelyben, majd a budafoki intézmények fenntartásában működött közre szociális tevékenysége mellett. Ágnes továbbra is a Mamásotthon munkatársa, és ebben az évben az újságunk szerkesztése is az ő szolgálatai közé tartozik.

Isten Áldja meg életüket, házasságukat, leendő családjukat és szolgálataikat! Jó, hogy számíthatunk rájuk!

Kovács Zoltán
elnök

MAMÁSOTTHON

Hírek a Mamásotthonból

Visszatekintve az elmúlt nyár óta eltelt időre hálával telik meg a szívem, hogy láthatjuk, tapasztalhatjuk Mennyei Atyánk gondoskodását, ahogyan segítette az itt folyó felújítási munkálatokban. Hiszen pályázatunk megvalósítása utolsó szakaszához ért, és hamarosan teljes egészében átadhatjuk a kívül belül megújult épületet. Pályázatunk záró ünnepsége szeptemberben várható.

Befejeződött a konyha, étkező, lépcsőház és az irodák festése. Teljesen elkészült a rámpa. A bejárati ajtó előtti rácsot lefestették és elektromos zárral szerelték föl. Jelenleg a gondnoki lakás festése és a tájékoztató táblák kihelyezése zajlik. Bár nem része a pályázatnak, mégis Kis Andrea munkatársnőnk lelkes munkájának köszönhetően az udvarunk és előkertünk is megszépül, megújul. Az utca felől szép virágágyás

pompázik, a kis kertben új gyepszőnyeg növekszik és a játékok is megújulnak a már rendbe tett homokozó mellett.

Idén nyáron is több táborba küldhettük el gyermekeinket, melyet támogatóink tettek lehetővé, többek között az Élet Szava Alapítvány és számos magánszemély. A gyermekek megújulva, friss élményekkel gazdagodva tértek vissza

édesanyáikhoz és mindannyian hálásak voltak a lehetőségért.

Más örömteli esemény is ért bennünket. Az egyik édesanya június 3-án világra hozta negyedik gyermekét, Ronaldót, akinek testvérei is nagyon örülnek!

A gondozás tekintetében egy nehéz időszakon vagyunk túl. Ellenszélben nem könnyű dolgozni, túllépni azon a fájdalomon, amit a szeretetteljes segítségnyújtás elutasítása okoz. Mégis meg kell tennünk elsősorban a többi anyukáért, akik örömmel fogadják a segítő tanácsokat és persze magunkért, hogy belekeseredve ki ne égjünk. Azokat az anyukákat, akik tudatosan visszautasítják a segítségünket és másokat is lázítva, dacolnak a szabályok ellen, el kell tanácsolnunk. Ilyenkor csak a Szeretet Forrásától kérhetünk és nyerhetünk kellő türelmet, szelídséget és alázatot, hogy az elköltözőkért tovább imádkozzunk, az itt maradt anyukákat és gyermekeiket pedig még több szeretettel és törődéssel vegyük körül.

Végül pedig, hadd mondjunk köszönetet az anyukák és gyermekeik nevében a Müller Pékségnek, melynek vezetője és munkatársai hűséges támogatóink a finom pékárúkkal.

Sinka Ágnes
gyermekgondozó

Tapasztalataink...

A Mamásotthonban végzett munkánk során nagyon sok bírálattal, ellenreakcióval találkozunk segítettjeink részéről. Nem könnyű ezekhez helyesen viszonyulni. Ekkor is feladatunk marad

Krisztus szeretetével, jóindulattal való segítség. Annak tetszését keresve, Akinek a kezében van mindannyiunk élete.

Vannak pozitív visszajelzések is, amik örömet adnak. Érdemes erőt meríteni belőlük, és menni tovább...

Hadd osszak meg ezek közül néhányat:

'Soha nem voltam olyan boldog, mint nálatok.'

'Erre a helyre mindig vissza fogunk jönni látogatóba.'

'Rajtatok kívül még nem láttam normális házasságot.'

'Hálát adok az Istennek, hogy volt fedél a fejünk fölött, és megvolt mindenünk.'

'Második anyám vagy.' (Mondja egy 16 éves lány – idejövetelük napján...)

És végül, de nem utolsósorban a Máté evangéliumának 26. részéből vett idézettel búcsúzott egy kiköltöző édesanya: *'...éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövevény voltam és befogadtatok...'*

Sok évvel ezelőtt, a Menedék-munka indulásának egyik alap Bibliai üzenete is ez a szakasz volt...

Molnár Tivadarné
gyermekgondozó

MENEDÉKVÁROS

„Magasztaljátok az Urat, hívjátok segítségül az ő nevét, hirdessétek a népek között az ő cselekedeteit!” Zsoltárok könyve 105:1

Keresztény ember életében mindhárom gyakorlása fontos. Nem lehet hiteles keresztény életet élni, ha Istenhez mindig csak a kéréseinkkel jövünk és elmarad a hálaadás. Azt sem lehet, hogy megtapasztalásainkat véka alá rejtjük.

Hálaadás tölti el szívünket, mikor arra gondolunk, hogy az épület melyben a Hajléktalanok Átmeneti Otthona valamint a Családok Átmeneti Otthona működik a tetőszerkezet hőszigetelésére és teljes vízszigetelésére sor került.

Jó volt megtapasztalni, hogy időben küldött egy olyan vállalkozót, aki látta szükségünket és számunkra

kedvező feltételeket adott. Már most hálat adunk Istennek azért, hogy tudjuk, Ő fogja ki-rendelni az anyagiakat is, hiszen ez még nem áll rendelkezésünkre.

Június 4-én Pintér Béla

volt a vendégünk a Menedékvárosban. Nagyon áldott alkalom volt, melyen nem csak a Menedékváros lakói, hanem a környező gyülekezetekből is voltak vendégek. A gyülekezeti terem

megtelt, kb. 170-180-an voltunk együtt. Elmondhatjuk, hogy nem csak a gyerekek, de mi felnőttek is nagyon élveztük a dalokat és az általuk közvetített isteni üzenetet. A gyermekek azóta is éneklük azokat a dicséreteket, melyeket ott hallottak.

Hisszük, hogy nem csak a dallam, hanem a mondani valója is megmaradt a hallgatók szívében.

Június 5-én megtartottuk a már-már hagyomány-nak mondható gyermeknapot. Mint minden évben most is örömmel vettek részt rajta családjaink. A gyermeknap idén bábelőadással kezdődött, melyen a Palánta misszió keretén belül Bazsa Zsolti és csapata szolgált a gyerekek felé.

Egész napos programot szerveztünk melyben volt sor verseny, számháború, bicikli akadályverseny. Este sort került a „ki mit tud” vetélkedőre, mely nagy népszerűségnek örvendett nem csak a gyerekek között, hanem a felnőttek körében is.

A kiskunmajsai KEF (kábitószer elleni fórum) - melynek a Családok Átmeneti Otthona is tagja - pályázatot nyert. Ennek keretén belül 30 gyermeknek sikerült maradandó élményt becsempészni a hétköznapijokba - ingyen. A nagyobbakat fallabdázni, a kisebbeket, pedig lovagolni vittük el. Mindkét programot nagyon élvezték a gyermekek.

Nyári szünetre is tervezzük a gyermekeknek programokat, ezzel is színesítve a nyári vakációt. Többek között szeretnénk a nagyobb gyerekekkel egy kisebb biciklitúrára menni a vadkerti tóhoz.

Idén is alkalom nyílik a gyerekeink kedvező táboroztatására, melyért nagyon hálásak vagyunk.

A helyi gyülekezett szervezésében a Családok Átmeneti Otthona gondozottai két alkalommal vettek részt sátoros evangelizáción Kübekházán

és Kecelen. Mindkét alkalom jó lelki feltöltődésre adott lehetőséget, illetve kellemes kikapcsolódás volt mindenki számára.

Hálások vagyunk, hogy nem csak a munkahelyi életben tapasztalhatjuk Isten áldásait, hanem magánéletünkben is bizonyosságot tehetünk róla. Ilyen hálaadás van az én szívemben is, mikor sorokat írom. 2010. március 22-én feleségem életet adott második gyermekünknek, aki a Hanna nevet kapta.

Egy jó közösségi alkalmat élhettünk meg, mikor kolleganőim babalátogatóban voltak kis családjuknál.

Végezetül szeretném kívánni minden kedves olvasó és magam számára, hogy az előttünk lévő nyár Isten magasztalásával teljen el, valamint tudjuk fogadni azokat az áldásokat, melyeket elkészített számunkra a nyaraláson, a kikapcsolódáson keresztül és ne feledjük el az Ő jótéteményeit is hirdetni.

Antal György
CSÁO intézményvezető

Egy pécsi /volt/ hajléktalan története

Gábor egy borongós őszi napon érkezett a „Menedékvárosba”. Vagyis „hozták” a pécsi Baptista gyülekezetből, két presbiter testvérünk... Riadtan, szemlesütve állt kísérőivel az irodában. Hosszú gondozatlan hajjal, szakállal elhanyagolt külsővel, reményvesztetten, maga elé nézve egy –egy fürkésző pillantást vetve rám. Megismertem röviden élettörténetét, és azt hogy három éve

él az utcán. Többször megverték „csak úgy” szórákosból, amikor éjszakánként az utcán aludt. Amikor felidézte a vele történeteket, el-elsírta magát, kifutott többször is az irodából, majd szégyenkezve visszakullogott. Mikor visszatért látszott rajta, hogy próbálta összeszedni magát, és gondolatait. Komoly tekintettel rám nézett, és úgy mondta –neki már nincs tovább, nem akar maradni, de menni se, csak az öngyilkosságot látja kiútnak kilátástalan helyzetéből. Kétségbeejtő szavait hallva, imádkoztam /magamban/ és kértem az Urat, segítsen, hogy csak azt és úgy tudjak szólni, hogy az Gábor segítségére lehessen. Lassan kialakult közöttünk egy párbeszéd. Gábor már nem sírt, és egy kis remény csillant fel tekintetében. Látszott rajta, hogy bizalom ébredt benne irántam.

Igyekeztem meggyőzni arról, hogy még nincs minden veszve, és nem véletlenül vezetett hozzánk az Úr. Isten szemében ő is ugyanolyan értékes, mint bármelyik másik ember, függetlenül az eddigi életétől és biztos, hogy Istennek terve van vele, ha ilyen előzmények után még mindig életben van. Gábor maradt! Az első napok nehézkesen teltek, látszott még rajta a vívódás, jó és rossz hangulat váltották egymást. Minden gyülekezeti alkalmon részt vett, és láthatóan megindult egy pozitív változás Gáborban. Külsőleg és belsőleg is. Kiderült róla, hogy „valamikor” már hallott Istenről, Bibliát is olvasott, de az alkohol erősebbnek bizonyult az Istennel való kapcsolatánál. Teljesen eltávolodott Istentől, és szenvedélyébe menekülve kereste problémáinak megoldását. Ennek következtében a törvényszerűen lefelé húzó spirál megtette hatását. Hiába volt érettségije, több szakmája, családjá, mindent és mindenkit elveszített maga körül. Többször átbeszéltük a múltat, és a sebek gyógyulni kezdtek. Közvetlen természetével könnyen beilleszkedett a közösségbe. A napi áhítatokon láthatóan örömmel hallgatta az Igét, és az Igemagyarázatot. A kezdeti lelkesedés maradónak bizonyult, nem úgy, mint sokaknál azok közül, akik eleinte szorgalmasan jártak az alkalmakra, majd elmaradtak Isten hívásától. Gáboron látszott, hogy Isten valóban megérintette. Szomjazta az Igét. Bibliát, és hitmélyítő könyveket olvasott szinte egész nap.

Mikor egy-egy ige által az Úr megérintette, örömmel jött, és megosztotta gondolatait velem.

Figyeltem, hogy vajon a szenvedélybetegségéből fakadó elvonási tünetek mikor, és hogyan jelentkeznek? A „trükköket” már ismertem, hogy aki inni akar, valahogy megtalálja annak a módját, hogy alkoholhoz juthasson. Nála nem láttam olyan „jeleket” amik az alkoholfogyasztásra utaltak volna. Amikor rákérdeztem, hogy szenved-e az alkohol hiányától, azt válaszolta, hogy szakítani akar szenvedélyével, és ha jön is a kísértés, ki akar tartani elhatározásánál. Az

istentiszteleti alkalmakon is mindig részt vett, szépen és lelkesen énekelt. Egyik este, Csaplár Péter /lelki vezetőnk/ hívott, hogy Gábor az irodában van, és szeretne velünk közösen imádkozni. Örömmel vettem a hívást, és azon az estén megtörtént a csoda! Egy újjászületésnek lehettem tanúja. Gábor teljesen átadta az életét az Úrnak. Bünei felett sírva, őszinte bűnbánással tette le eddigi életének bűneit, és kérte, hogy az alkoholtól, mint megkötözöttségtől az Úr szabadítsa meg őt. Imádkozásunk végén, egy örömtől-boldogságtól sugárzó „újszülött” testvért kaptam, Gábor személyében. E naptól kezdve még inkább testvéri szeretettel figyeltem Gábor első lépéseit. Egyre inkább kibontakozott előttem egy olyan porba hullott kincs, akit az emberek már régen nem értékelték, és leírtak. Isten azonban felemelte, kézbe vette, és elkezdte tisztogatni. Gábor valóban megszabadult, és felszabadult. Nyilvánvalóvá vált olvasottsága, műveltsége, tájékozottsága. Választékosan, jó humorral fűszerezve beszélt mindenkivel. Segítőkész, empátikus lénye egyre inkább kibontakozhatott, és ahogy telt az idő, meggyőződhettem arról, hogy a megerősödés tartósnak bizonyul. Gábor kapcsolata gyermekeivel, és volt feleségével is helyreállt. Az első hosszabb „eltávozás”-nál, még kicsit szorongtam, hogy vajon otthon is megáll-e a kísértésekkel szemben. Telefonon tartottuk a

kapcsolatot, és félszeg kérdéseimre, hogy „meg tudsz-e állni” örömmel hallottam a választ: „Persze, nagyon is!” Visszaérkezésekor megbeszél- tük az otthon történeteket. Aztán a hazautazások sűrűsödtek, és Gáborban kezdett kör- vonalazódni, hogy neki a hajléktalanok közt kell majd szolgál- nia. Utoljára, a- mikor hazautazott felvetődött benne, hogy talán már nem jön vissza. Azóta eltelt pár hét, és már bizonyos Gábor el- határozása. Most rendezgetem iratait, a vele kapcsolatos hátra maradt „pa- pírmunkákat”, de már nélküle! „Kire- pült”, hazatalált, keresi a módját, hogy házassága helyreálljon. Feleségével és kislányával, együtt járnak az ottani gyülekezetbe. Gábor már csak visszamaradt holmijáért jön vissza hozzánk, mint testvérünk.

„Köszönöm Uram, hogy ismét láthattam, egy ember életén keresztül a halálból is feltámasztó csodádat!”

Tóth Béláné Márti
szociális munkás

Álmodunk, vagy az Úr meghallgatta az imáinkat?

Évek óta kérjük az Urak Urát, küldjön munkáso- kat, akik alkalmasak a Menedékváros kihívására gazdaként, mint ahogy valamikor 13 éve volt. Többen jöttek, majd mentek.

Géza sok áldást élt meg, vele együtt mi is. Egy ideje más munkát bízunk rá, de Majsán is kapott még kisebb feladatokat, azonban ott nem tudtuk pótolni. Csapat kell, éreztük, stabil, önzetlen, lelkes és tapasztalt, odaszánó.

Mintha valami csoda kezdődött volna, reméljük is, meg érezzük is: két olyan új férfi munkatár-

sunk van Majsán - „már” napok óta (!) –, akiket szeret az Úr, meg ők is Őt! De minket is szeretnek, és a munkájukat is, amit mi adtunk a kezükbe. De ami ajándék: a Menedékváros lakói is szeretik, tisztelik őket: Istvánt és Lászlót. Nem is nehéz, mert sok jót tesznek értük, velük.

Mintha felállóban lenne „a csapat” – amiért kértük az Urat... Így legyen!

De „aki áll, vigyázzon, hogy el ne essék!”, ezért most vigyázunk. Remélem, jól, és imádkozunk, legyen meg közöttünk az Isten tökéletes akarata.

Kovács Zoltán
elnök

BODROG

BODROGI HÍREK

Április 4-én és július 4-én bemenő istentiszteleteink voltak, a „Jó az Úr” Bodrogi Baptista Gyülekezetben. Tavasszal hatan, júliusban ketten vallották meg hitüket fiataljaink közül. Hálás a szívünk, különösen azért, mert mennyei Atyánk megengedte meglátnunk szolgálatunk gyümölcsét az ő megtérésük és bizonyáguk által. A gyülekezetben, a családjainkban, és az oktatási intézményeinkben egyaránt Krisztust

képviseljük, és nagy öröm számunkra, hogy az itt felnövekedő gyerekek, és az itt tanuló diákok közül sokan megismerték Urunkat.

Április 10-én Balogh Anca és Richard Boyde házasságot kötöttek. Hordozzuk őket imádságban, különösen Ancsát, aki családjától, és a

gyülekezettől távol, Észak-Írországban él. Anca és Richard három évvel ezelőtt itt Bodrogon ismerkedtem meg, mikor Richard az Exodus csoport vezetőjeként jött Bodrogra egy hétre, hogy a környékbeli falvakban evangélizáljanak fiataljainkkal együtt.

Április 13-án megszületett János Zsuzsi és István első gyermeke, Glória. Isten áldja családjukat!

Oktatási intézményeink egy 17 fős Mercedes buszt kaptak ajándékba, mely az iskolabusz szolgálatát erősíti majd. Hálásak vagyunk Urunknak, és a támogatóknak.

Május 23-án, Pünkösöd vasárnap Hálaadó istentiszteletet tartottunk az elkészült Bodrogi Oktatási Központért!

Május 28-tól egy 17 fős, diákokból és tanárokból álló csoport látogatott el hozzánk az Elyria Christian School-ból, Kansas-ből. Az Elyria Keresztény Iskola és a mi intézményeink is ACSI (Association of Christian Schools International=Keresztény Iskolák Nemzetközi Szövetsége) tagiskolák. Kansas-i testvéreink missziós hétre jöttek közénk, azzal a céllal, hogy egy másik tagiskolát megismerjenek, és itt szolgáljanak. A diákok a biblia órák és az angol órák tanításaiban vettek részt, és a gyülekezeti életbe is bekapcsolódtak. Áldott 10 napot töltöttünk velük.

Június 5-én hat diák ballagott el a „Bölcsesség Kezdeté” Általános Iskolából. Isten kísérfje őket továbbtanulásuk során.

Június 16-án tartottuk oktatási intézményeink évváró istentiszteletét. Hálásak vagyunk a gyermekekért, akik óvodánkba, iskolánkba, és zeneiskolánkba jártak a tanévben.

Június 18-június 29 –ig gyülekezetünk vezetősége, házasársaikkal együtt Észak-Írországra látogatott. A látogatás során lehetőség volt találkozni a támogató gyülekezetekkel, észak-ír testvéreinkkel. A látogatás fő célja az volt, hogy lecsendesedjünk, és Isten akaratát keressük. Egy hetet tölthetünk egy vidéki házban, nem messze a tengertől. Reggelente bibliát olvastunk és beszélgettünk, egymással közösséget gyakoroltunk. A beszélgetések mellett kirándultunk, sokat neveltünk, volt, amikor sírtunk együtt. Mindannyian felüdültünk, és lelkileg megerősödve jöttünk haza.

Július 3-10-ig egy 15 fős csapat szolgált közöttünk Newtownards-ból. A zenetábor előkészületeiben, az elkészült lakások berendezésében és a kastély pin-céjében kialakítandó öltözők kialakításában segédkeztek. A gyermeklétszám megnövekedése

miatt egy osztályterem falát ki kellett bontani, bővítés céljából. Testvéreink ebből a munkából is kivették részüket. Hálásak vagyunk hűség és segítségükért!

Július 18-25-ig került megrendezésre a XI. Keresztyén Zenetábor. A hagyományokhoz híven az ország több részéből érkeztek a pedagógusok és a táborozók egyaránt. A táborozók létszáma kb. 90 fő volt. A tábor hete alatt 2 napon át vendégünk volt Hollandiából egy csoport csereprogram keretén belül. Egy magyar származású zenetanár tanítványaival zenélt velünk. A jövőben a bodrogi zeneiskolások csoportja tervez viszontlátogatást Hollandiába. A tábor fő célja volt Isten megismerése, az együtt zenélés öröme,

és a közösség, barátságok ápolása. Neki legyen hála, hogy jól sikerült!

A „Jó az Úr” Bodrogi Baptista Gyülekezet részt vesz a dunántúli misszióban. A kaposvári és a nagyatádi baptista gyülekezetek evangélizációjába kapcsolódunk be július és augusztus hónapban. Imádkozzunk azért, hogy új gyülekezetek szülessenek ezen az országrészen is!

Épületátadási ünnepség Bodrogon

Az idei pünkösdre a szokásostól még nagyobb örömmel készült közösségünk, hiszen ezen a napon ünnepelhettük azt, hogy a teljes Bodrogi Oktatási Központ elkészült, és hivatalosan is

használatba vehetjük.

Az építkezés ütemének lezárása már közel két éve megtörtént, amikor az iskola épületének nagy részét és a gyülekezeti termet használatba vettük.

A konyha működése az elmúlt év decemberétől valósult meg, az óvoda, az irodahelyiségek, szaktantermek használatba vétele a második fázisban készült el.

Most az emeleti szolgálati lakások befejeztével elkészült az építkezés.

Nagy örömeinkre szolgált, hogy nagyon sokan eljöttek testvéreink, barátaink közül azért, hogy együtt ünnepeljünk, nem csak közelről, hanem távolabbról, külföldről is.

Az alkalom elején az építkezés négy évéről láthattunk képes beszámolót, felelevenítve sok szép, nehéz és izgalmas pillanatot, majd Dan János gyülekezetvezető szóban is beszámolt röviden az építkezés menetéről.

Az igehirdetés szolgálatát intézményünk vezetője, gyülekezetünk pásztora, Paróczi Zsolt végezte. Isten üzenetét a Máté evangéliuma 12. rész 48-50 verse alapján tolmácsolta. Fontos összegzés és buzdítás is volt a múltira és a jövőre vonat-

kozóan is az, hogy aki felismeri és cselekszi az Isten akaratát és odaáll így a testvérei mellé, az különös áldás lehet mások számára. Közösségünk az eltelt négy esztendő alatt nagyon sokféle segítséget kapott gyülekezetektől és magánszemélyektől is, olyanoktól, akik szeretik Istent és keresik az Ő akaratát, szeretnének neki szolgálni életükkel és javaikkal.

A Menedék Alapítvány részéről Kovács Zoltán, az alapítvány vezetője fejezte ki örömét és köszönetét mindazok felé, akik együtt voltak az ünnepségekben és a munkában is. Elmondta, hogy egy régi terv vált valóra azzal, hogy ez az épület elkészülhetett és reménysége, kívánja is, hogy működjön sokáig Isten dicsőségére.

Az iskolás és óvodás gyerekek énekes köszöntője nagyon kedves színfoltja volt az ünnepnek, hiszen ők a fő kedvezményezettjei, „használói” mindannak ami most elkészült.

Az is külön öröm volt, hogy azok az észak-ír, és angol gyülekezetek, akik nagyon segítettek mind kétkezi munkában, mind pedig anyagiakban most eljöttek, hogy „segítsenek” örülni is. Így a bloomfield-i és a newtownards-i gyülekezet képviselői személyesen fejezték ki örömüket, a dungannon-i gyülekezetből pedig képes üzenet bejátszásának segítségével jutott hozzánk a köszöntés. Az angol St. Mark's anglikán gyülekezetet (Tunbridge Wells-ből) Mary Fisher és Roger Cusdin képviselte.

Az ACSI részéről Alan Brown testvér mondta el köszöntését, az Építő Követek részéről Békési Endre testvérünk ünnepelt velünk.

Az együttlétet közös szeretetvendégséggel zártuk. Nagyon nehéz lenne leírni a teljesség igényével mindazt, ami ezen a napon történt, kifejezni a sokféle örömet, amit átéltünk, a sok megtapasztalást csakúgy, mint magát az építkezés egész történetét. Aki szívesen osztogna az örömeinkben és szívesen megnézné azt, hogy milyen ajándékot kaptunk szerető Istenünktől, azt szívesen látjuk Bodrogon.

Mindenki jöjjön el és győződjön meg személyesen mindarról, amit leírni röviden nem lehet.

Ballag már a vén diák tovább, tovább...

Én vagyok az a ballagó diák, Isten tanulója, aki most egyik iskolájából elballag. Elköszönni szeretnék a Menedék Hírlevél olvasóitól is, mivel Bodrogi szolgálatomat most befejezem 16 nagy-szerű év után. Nagyszerűek voltak ezek az évek, mert Isten adta nekem ezt az időt ajándékba, és örömmel tettem mindent, amit tehettem. Nem is tudom, hogy össze tudnám-e írni, mi mindent

tanultam ezekben az években. Kamasz koromban, megtérésem után sokat imádkoztam azért, hogy Isten mutassa meg, miben szolgálhatok neki. A gyülekezetemben beálltam már működő szolgálatokba, de találtam

olyan területeket is – látva a szükségét – ami a közösségünkön belül új kezdeményezés volt. Ilyen volt például kamasz fiatalokkal bibliaórák tartása.

1990 tájékán több éven át működött a Falumiszsió baptista teológusok vezetésével. Ez a mozgalom rengeteg fiatalat megmozgatott, amikor kis gyülekezetek meghívására, főleg nyaranta utcai evangélizációkat tartottunk. Sok lehetőségem akadt arra, hogy vigyem a jó hírt Isten szeretetéről, és minél többen rátaláljanak Arra, aki az én életemet is megmentette és meggyógyította.

Tanítóképzős éveim alatt tovább imádkoztam azért, hogy most már a pedagógus pályán, vagy bárhol máshol használjon, ahol Isten akar, kértem őt, hogy vezessen. Ez idő alatt ismerkedtem meg a Menedék Alapítvány munkájával Budapesten, és több héten át helyettesítettem a Leányotthonban (ez volt a mostani Mamásotthon elődje). Nagyon nehéz feladat volt, de tudtam, hogy Isten képes engem alkalmassá tenni arra, hogy olyan fiatal lányokkal foglalkozzak, akiknek korábbi életmódját még hírből is alig ismerem. Isten mindig megadta a bölcsességet és a megfelelő segítséget abban az időszakban is.

A Leányotthonban töltött heteim alatt hallottam arról, hogy Bodrogon iskolát akarnak indítani, és konkrétan Huszár Géza szólított meg, hogy gondolkodjam, elmennék-e oda tanítani. El is látogattam a bodrogi nevelőszülőkhöz, és láttam az óvodát, a családokat, és fantasztikus élmény volt számomra az összetartás, amit a nevelőszülők között láttam. Egymás hitét tudták erősíteni, és együtt nagy elhatározásokat megvalósítani.

Sok imádkozás után teljes nyugalmam volt afelelől, hogy eljőjék 200 km-re a családomtól, és egy új életet kezdjek. Nagyon örültem, mert tudtam, hogy Isten küldött Bodrogra, és olyan emberekkel fogok ott dolgozni, akik szeretik az Urat, és szintén az ő akaratát keresik, neki szolgálnak. Így kerültem ide 1994 nyarán, hogy együtt alapítsunk egy keresztyén általános iskolát.

Az első évben az alsó tagozatot indítottuk be 15 gyerekekkel, és utána először hat, később 8 évfolyamossá növekedett iskolánk, több mint hetvenes létszámúra. Sőt ez idő alatt ez egy hármas oktatási intézménnyé alakult, melyet az óvodán és az iskolán kívül még a zeneiskola alkot.

Nehéz elmondani azt a csodálatos élményt, amit akkor éltünk át, amikor imáink meghallgatására meglett valamire az anyagi fedezet, ajándékba hasznos dolgokat kaptunk, vagy jött egy újabb keresztyén és Istent szerető pedagógus, amikor egyre több szülő keresett meg minket, hogy ránk akarja bízni gyermekét, és még folytathatnám. Mindegyikünk látta a másikon, hogy nagy terheket hordoz, és tudtuk, hogy csak Isten tehet képessé ezeket örömmel vinni. Több látogató, kívülálló fejezte ki a csodálkozását, és próbáltuk is elmondani, hogy a titok abban van, hogy az ember azt végezze, amit tényleg Isten bíz rá, azután pedig az ilyen szolgálatokhoz az Úr maga adja az elég erőt és a bölcsességet.

Amikor az ember lendülettel végzi a munkát, sokszor már nem kérdezi meg újból Istent, hogy mi a további akarata. Az én esetemben ez különösen igaz volt, mert az itteni munka fejlődése és gyümölcsei tovább ösztönöztek, hogy még több energiát szánjak bővülő feladataimra. Amikor komoly jeleket éreztem az elfáradásnak, kértem Istent, hogy tanítson, vezessen, mi az akarata a továbbiakban.

Abban vagyok most biztos, hogy pihenésre van szükségem, különben teljesen kimerülök. Bodro-

gi munkatársaim megértéssel fogadták a hírt arról, hogy ennek a tanévnek a végével lezárom életem itteni szakaszát. Közben nagyon nagy szeretettel fejezték ki, hogy sajnálják az elszakadást. Azt hiszem, még én sem tudom felmérni, hogy 16 év után, miközben ezer szállal fonódunk össze, hogyan fogom viselni ezt a hiányérzetet. Nem is tudnám megtenni ezt a lépést, ha nem lennék abban biztos, hogy Isten előtt is helyes volt ez a döntésem.

Most hat hónapra elmegyek Észak-Írországba a Bloomfield-i Presbiteriánus Gyülekezetbe önkéntes gyülekezeti munkára. Ez a gyülekezet évek óta jár Bodrogra, támogatják lelkileg és gyakorlatban is szolgálatunkat. Ők ajánlották föl, hogy közöttük, ismerős környezetben tudjak aktívan pihenni. Hiszem, hogy amit ott tanulok, azt Isten fölhasználja a megújításomban és a továbblépéseimben.

Nagyon hálás vagyok Istennek az elmúlt bő másfél évtizedért, amit Bodrogon tölthettem, elsősorban az emberekért: a barátaimért, akik testvéreim az Úr Jézusban, a gyerekekért, akiket taníthattam, a szülőkért, és mindenkiért, akivel kapcsolatba kerülhettem, igazi szeretetkapcsolatba. Az összes többi: a szép épület, a jó légkörű iskola, az eredmények mind-mind ennek a szeretetnek a szolgálatában állnak, illetve pont ezekből az emberi kapcsolatokból fakadnak. Mi magunk is szeretetből tettünk mindent: a gyerekek befogadását, tanítását, és a hozzá tartozó sok munkát, illetve szeretetből adtak nekünk adományokat és rengeteg segítséget közeli és távoli barátaink. Mindezt a szeretet Istene végezte el egymás felé, igazából csak abból adtunk tovább, amit Tőle kaptunk.

Igen, plántáltunk, öntöztünk, de a növekedést maga Isten adta! Isten áldjon meg mindannyiunkat a magunk helyén, és vezessen akarataiban napról napra! Köszönöm mindenkinek az imádságát, akik így szívükből támogatták szolgálatunkat, és ezen belül az én személyes életemet is!

Szeretettel: Ficsór Anita

MEGHÍVÓ

A Menedék Egyesület és a Menedék Alapítvány kuratóriuma **Menedék-napot** tart a Budafoki Baptista Gyülekezet imaházában (1221 Budapest, Péter Pál u. 17-19.) **2010. szeptember 4-én.**

A délutáni alkalom nyitott, szeretettel hívjuk az érdeklődőket az alábbi programra:

Délután: (14-16 óra között)

Elnököl: **Paróczy Zsolt**

Előadás: „*Mennyei elkötelezettségben*” **Varga György**

Isten használt eszközül: Munkatársak bizony-ságtétele

Intézményünk támogatási rendszere és a gazdasági helyzetünk: **Huszár Gézané**

Jövőképünk: **id. Kovács Géza**

Késő délután: (17-19 óra között)

Széleskörű meghívás alapján reprezentatív istentiszteleti alkalom, sok zenei szolgálattal. Elnököl: **H. Kovács Gábor**

A Menedéket és az alkalmat köszönti a helyi lelkipásztor: **Kulcsár Tibor**

A Menedék munkájának, múltjának és jelenének ismertetése: **Kovács Zoltán**

Üzenet: „*Tudjátok, hogy fáradozásokat nem hiábavaló az Úrban*” **Dr. Mészáros Kálmán**

Fel szólalások, köszöntések: a meghívottak részéről

Közben: A Menedék szolgálata által életváltásra jutott személyek **bizony-ságtétele**

Közreműködnek: A Bodrogi, valamint a helyi Budafoki Baptista Gyülekezet ifjúságának énekesei és zenészei

— **az esti alkalom keretében gyűjtést tartunk az árvíz-károsultak javára** —

Menedék Egyesület nevében: **Kovács Géza**

Menedék Alapítvány Kuratóriuma nevében: **Kovács Zoltán**

Aki támogatni szeretné szolgálatunkat, a következő számlaszámon teheti meg:

OTP Bank Nyrt., 11722003-20022222

Menedék Alapítvány Központi iroda

1221 Budapest, Leányka u. 34. III/21.

Telefon/fax: (1) 229 35 42

E-mail: iroda@menedekalapitvany.hu

Honlap: www.menedekalapitvany.hu

Intézményeink elérhetőségei:

Mamásotthon

Levelezési cím: 1221 Budapest, Leányka u. 34.

E-mail cím: mamasotthon@freemail.hu

Intézményvezető: Huszár Géza

Fiúotthon

Levelezési cím: 1221 Budapest, Péter Pál u. 21.

E-mail cím: fiuotthon@gmail.com

Intézményvezető: Kis Andrea

Menedékváros Hajléktalanok Átmeneti Otthona

Levelezési cím: 6120 Kiskunmajsa, Marispuszta 253/A

E-mail cím: menedekhao@gmail.com

Intézményvezető: Liptai Gábor

Menedékváros Családok Átmeneti Otthona

Levelezési cím: 6120 Kiskunmajsa, Marispuszta 253/A

E-mail cím: menedekvaros@freemail.hu

Intézményvezető: Antal György

Bodrogi iroda

Levelezési cím: 7439 Bodrog, Kossuth L. u. 155.

E-mail cím: madeag@freemail.hu

Területi vezető: Madarász Dezső